

TEYT

65 Ya RAB, kuluna iyilik ettin,

Sözüne göre.

İmanlı bir kişinin nasıl tanıklık ettiğine bakın: Tanrı benimle ilgilendi ve bana iyilik etti... “Tanrı, her durumda kendi halkının iyiliği için çalışır” (Romalılar 8:28). İfade aynı zamanda imanın Tanrı’yı nasıl cevapladığını gösteriyor. İman bu yolla şükranını ifade ediyor ve Tanrı’yı iyiliklerin RABbi olarak yüceltiyor.

Mezmunurcunun Tanrı’ya yönelik şükranı ile dünyanın hali bir zıtlık teşkil ediyor. Mezmunurcu dünyadan gördüğü baskı ve sıkıntılara (22, 51, 69, 157) karşın, Tanrı’nın iyiliğine dikkat çekiyor. Buradaki bakış açısı önemlidir çünkü insana odaklanan kimseler genelde Tanrı’nın iyiliğini göremez ve bazıları ‘dünyadaki kötülöklere müdahale etmeyen bir Tanrı’ tezini öne sürerek, Tanrı’nın olmadığını savunmaya çalışırlar. Ve yine insana odaklanan bazı kimseler de bu dünyayı çile çekme yeri olarak görürler —ama bu düşünce de yanlıştır (Tanrı insanı O’ndan ve yaratılıştan hoşnut bir şekilde yaşasın diye yarattı —Mezmunur 73:25-28). Çünkü bu yaratılış, insana hizmet etsin ve insan da yaratılıştan aldığı doyunluk ve zevkle Tanrı’ya hizmet edebilsin diye düzenlenmiştir (BİA.12)

Diğer yandan bütün Mezmunur boyunca *Tanrı'nın Yasası, Tanrı'nın kanunları, Tanrı'nın ilkeleri, Tanrı'nın tanıklığı, Tanrı'nın emirleri* gibi ifadeler Mezmunur’un odaklanmamızı istediği ve dikkatimizi çektiği ifadelerdir. Mezmunurcu bu bakış açısını aynen koruyarak bu ifadeleri “*Tanrı'nın Sözü*” şeklinde özetliyor. Bu gerçek önemlidir çünkü Tanrı kendi sözünde yazıldığı üzere işler. Mezmunurcunun demek istediği şey de tam buna işaret ediyor. Bu yüzden mezmunurcu, kendisini Kutsal Sözü’nde açıklayan Tanrı’nın, Sözleri’nde (*Yasasında, yollarında, tanıklığında, yargılarında*) açıkladığına göre davrandığının tanığı olarak Tanrı’yı yüceltıyor.

Bu yüzden ki, imanlı kişi Tanrı’nın daha önce söylediği sözlere aykırı bir şey yapmayacağını bildiğinin güvencesinde mutludur.

Dua: Ya RAB, iyilik ettin kuluna, sözünü tuttun...

(Mezmunur 16:5-6; 18:35; 23:5-6)

(RAB bize iyilik etti yani RAB bize Kutsal Yazılar’ı verdi; RAB bize iyilik etti yani Mesih’te sözlerini doğruladı; RAB bize iyilik etti yani Kutsal Ruh’ta bu sözlerini anlamamızı sağladı)

66 Bana iyi muhakeme ve bilgi öğret;

Çünkü emirlerine inandım.

İyi muhakeme için bilgi gerekir. Ancak bilgili olmak her zaman iyi muhakemenin garantisi olmayabilir. Bu duada adil bir yargılama yapabilmek için doğru ve yanlışı birbirinden ayırt edebilme bilgeliği isteniyor. Mezmunurcu bu yoldaki dayanağının Tanrı’nın emirleri olduğunu görüyor. Mezmunurcu bilgi ve bilgelik için, adil yargılar için Tanrı’nın emirlerine güveniyor.

Bereketlenmiş bir yaşam için Tanrı’nın emirlerine güvenen ve Tanrı Sözü’nü bu yaşamda iman ve itaat için tek yetki kabul eden bir kimsenin övgüsü böyle oluyor. Böyle biri adil yargı

ile yanlış ve doğrunun görünür olmasına çalıştığı için başkalarına da bereket olacaktır. Tanrı'yı seven ve Tanrı'dan korkan bir yürekle, kararlarında haksız olduğunda Tanrı'nın adını lekelemiş olacağından korkan bir kişinin bilgelik için duacı olması gerekir. Tanrı'nın görkemi için yaşamak isteyen birinin Kutsal Yazılar'a bakışını şekillendiren düşüncelerden biri de bu olması gerekir.

Sıklıkla kendi bilgeliğine ve kendi aklına güvenmeye eğilim gösteren yanımız, pek çok kez kendimizin ve başkalarının üzülmeye sebep olmuştur. Bu yüzden Kutsal Yazılar'ı okurken ve çalışırken Kutsal Ruh'un rehberliğini, yol göstericiliğini aramalı, aklımızı ve yüreğimizi yanlış öğretilerden koruması için Kutsal Ruh'un içsel aydınlatışını aramalıyız. Mezmurcu "RAB, *senin emirlerine inanıyorum*" derken, dileği olan bilgelik için Tanrı'nın öğretilerine muhtaç olduğunu da görüyor.

İnanmış olduğunuz Tanrı'nın, inandığınız emirlerini öğrenmek ve yaşamak için bu denli köklü bir şekilde Tanrı'ya bağımlı olduğunun farkında olmak; bereketlenmiş bir kişinin her şeyde Tanrı'nın etkinliğini görmek istemesindedir.

Kendiniz dahil, insani işlerin Tanrı müdahale etmedikçe meyvesiz olacağını bilerek yeni bir başlangıç yapmaya hazır mısınız?

Dua: Bana sağduyu ve bilgi ver, çünkü inanıyorum buyruklarına...
(I.Krallar 3:9, İşaya 2:2-5, Yakup 3:13-17)

⁶⁷ **Sıkıntı çekmeden önce sapmışım;
Fakat şimdi sözünü tutuyorum.**

İsrail'in bir günahı da rahat ettiği zaman Tanrı'yı unutmaktı (Tesniye 32:15). Ancak günaha düşmenin getirdiği acıyla pişman olduklarında ise Tanrı'nın lütfunu tattılar (Yeremya 31:19).

Bizleri günaha götüren ayartıları görünce, onların düşüşten önceki bir sınır ya da uçurumun kenarı olduğunu görüp uzaklaşmaya çalışmak bilgece olacaktır.

Diğer yandan zor zamanlarla karşılaştığımızda, en çok ihtiyacımız olan şeyin Tanrı'nın lütfu olduğunu görürüz. Bu da bizi, başkalarına lütufkar olmak konusunda eğiten bir şey olur.

Diğer yandan bu ayet iyi/doğru/güzel/adil örneklerden sağlam bir şekilde öğrenmek yerine zorluklardan daha kalıcı bir şekilde öğrendiğimizi hatırlatmalıdır. Mesih'in bize bıraktığı kutsal örneğe bakarak yaşamak yerine, sıklıkla düşüşlerimize sebep olan kendi aklımıza güvenerek yürümek hatasına düşeriz. Günahın insandaki kalıntısından biri de esenlik dolu zamanların değerini bilememek şeklinde kendini belli eder.

Mezmurcu sıkıntı çektiği günlere bakınca, Tanrı Sözü'nün değerini daha iyi anladığını belli ediyor. Öyleyse esenlikli, bereketli zamanların değerini bilmek ve o günleri koruyup devam ettirmek için Tanrı Sözü'ne bakarak devam etmemiz gerektiği açıktır.

Mezmurcu kendi sıkıntılarını ve Tanrı Sözü'ndeki tecrübesini ortaya koyarak, geçmişteki

bereketli ve sıkıntılı zamanları sizlere de bir ders olarak hatırlatmıyor mu? Tanrı Sözü'nden uzak kaldığınız zamanlar, sizce de kurak zamanlar değil mi? Tanrı Sözü'nden uzak, teşviksiz ve duadan uzak, paydaşıktan uzak zamanlar sizce de düşüşlerinizin arkasındaki gerçek değil mi?

Mezmun bereketli bir yaşam ile devam eden ile sıkıntı ve zorluklar içinde yaşayan iki farklı tipi ortaya koyuyor. Bu Mezmur "*ben hangi taraftaki kişiye benziyorum*" diye düşünmemizi istiyor. Benzer şekilde bu ayette de mezmurcu sıkıntılarına *-bereketsizlik, yargı, kuraklık-* zamanlarına bak; bir de Tanrı Sözü'ne bak diye öğüt veriyor.

Sizce de böyle bir eleştiri yapıp nerede olduğunu ve nerede olmanız gerektiği konusunda kararlı bir adım atmanız gerekiyor mu?

Dua: Acı çekmeden önce yoldan sapardım, ama şimdi sözüne uyuyorum...
(İbraniler 12:10-11, Vaiz 12:1)

**⁶⁸ Sen iyisin ve iyilik edersin;
Kanunlarını bana öğret.**

Tanrı iyi olduğu için, bize rağmen ve günahlarımıza rağmen iyilik yapmayı sever. Tanrı iyiliği sevgi ile yapar.

Mezmurcunun Tanrı hakkındaki bu tanıklığı, Tanrı'nın kanunlarının ve sözlerinin onaylanması anlamına da gelmesi mümkündür. Diğer yandan Tanrı'nın iyiliğini tadan bir kişinin Tanrı'nın kanunlarına ya da Tanrı'nın sözlerine duyarsız kalması da düşünülemez.

Mezmurcu Tanrı'yı iyiliği için övüyor ve Kutsal Yazılar hakkında daha fazla öğrenmek istiyor. Çünkü mezmurcu Tanrı'nın kendi sözünde kendisini açıkladığı gibi iyi bir Tanrı olduğunu anlıyor.

Günümüz insanları Kutsal Yazılar'dan Tanrı'nın iyiliğine dair ne öğrendiğini sıklıkla unutuyor gibidir. Bu Tanrı '*bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfun*' Tanrısı'dır (Titus 2:11). Bu Tanrı '*Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye, sabır ve cesaretin*' Tanrısı'dır (Romalılar 15:4). Kutsal Yazılar'ın Tanrısı '*öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek ve halkını bu şekilde her iyi iş için donatmak isteyen*' Tanrı'dır (II.Timoteos 3:16-17). Tanrı'nın her gün için olan iyiliklerini genelde tamamıyla kavrayıp sayamayız. Ancak imanla yürüdükçe Tanrı'yı tanımakta ilerleriz. Ve Tanrı sonsuz olduğu için onun iyilikleri de sonsuzluk boyuncadır. Ve öğrenmeye çalıştığımız yazılar, sonsuzluklar boyunca kral olan RAB'bin yasalarıdır. Mezmurcu Kutsal Yazılar'a Tanrı'ya yönelik böyle derin bir hayranlıkla bakıyor.

Mezmurcunun burada Tanrı'nın iyiliğine ve kanunlarına yönelik tutumu neden bu kadar önemlidir? Çoğu insan dünyadaki zorlukları, haksızlıkları, insanların günahlarının sonuçlarını Tanrı'ya bakışlarına yansıtmaktadır. Bir çok insan halen dünyada var olan kötülükler yüzünden Tanrı'yı suçlamaktadır. Ancak mezmurcu dünyanın, benliğin, şeytanın baskılarına rağmen, Tanrı'nın iyiliğine odaklanıp, Kutsal Yazılar'ın Tanrısı'nı iyi kanunların Tanrısı olarak yüceltiyor.

Siz Tanrı'nın kanunlarına, Kutsal Yazılar'a baktığınızda Tanrı'nın iyiliğini nasıl görüyorsunuz; Tanrı'nın iyiliğinin bilmek, sizin ruhani yaşantınıza nasıl yansıyor?

Dua: Sen iyisin, iyilik edersin; bana kurallarını öğret...
(Tekvin 1:31, Matta 5:45, Luka 6:35)

⁶⁹ Kibirli bana karşı yalan uydurdular;

Fakat ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyacağım.

Kötü kimseler kötülüğü alışkanlık haline getirmiş olarak kötülükle meşgul olurken, samimi iman sahibi kimseler Tanrı'nın Sözleri, koşulları, ilkeleri ile meşgul olacaklardır. Çünkü böyleleri dünyayı, dünyanın kurallarıyla yenmek için uğraşmayı uygun bulmazlar. Böyleleri Mesih'in yolunu izleyerek dünyaya galip geleceklerini bilirler.

Mesih'in "*Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim*" dediğini (Yuhanna 16:33) hatırlarsanız, gururlu kimselerin tuzaklarına karşı Mesih'in yolunda, Tanrı'nın yüreğine uygun bir yolda yürümekten başka bir seçenek olmadığını görürsünüz. Burada kötülerin kötü karakter göstermesine karşın, RAB'bin kulunun Mesihsel bir karakter gösterdiğine dikkat edin.

Genelde acı çekmekten ya da sıkıntı çekmekten kaçmaya eğilim gösteren insani yanımız ne kötülerle karşılaşmak ne de onların kötülüklerinin hedefi olmak ister. Mezmurcu kendisine kurulan tuzaklar karşısında Tanrı'nın Sözleri'ne odaklanınca, yaşadığı sıkıntı ve zorluklarda RAB'bin eli karşısında alçakgönüllü bir yaklaşımla durmuş oluyor. Böylece dünyanın kötülüğü karşısında RAB'bin iyiliğinin tanığı oluyor.

Dünyasal insanlar kendi rahatlıkları için bencil ve açgözlü kararlarla kötülüklerini güçlendirmekte ve günahlarını çoğaltmaktadırlar. Ancak imanlı kişi her durumda emirleri ve yasakları korumakla ilgilidir.

Ne tür kötülükler sizi Tanrı Sözü'ne odaklanmaktan alıkoymuyor?

Her türden kötülüğe, sizi Tanrı Sözü'ne odaklanmak ve emirleri ve yasakları korumak için bir teşvik olarak bakmayı daha önce hiç düşündünüz mü?

Dua: Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım...
(Matta 5:11-12, Matta 26:59-68, Filipililer 1:27-28)

⁷⁰ Yürekleri yağ bağlayıp sağırlandı;

Ben de senin yasandan zevk alırım.

Bir insanın yüreğinin sağırlaşması, o kimsenin Tanrı'nın Yasası'na karşı duyarlılığını yitirmesi anlamına geliyor. Yani burada bir kimsenin Tanrı'ya, Tanrı'nın adına, Tanrı'nın işlerine, Tanrı'nın Sözleri'ne yönelik tutumunda bir problem olduğunu görüyoruz. Bu kişinin Tanrı'ya yönelik ilgisizliği, duyarsızlığı ve Tanrı ile doğru bir ilişkisinin olmaması, kuşkusuz bu kişinin

insan ile olan ilişkisini de etkileyecektir (Mezmun 17:10 krş. 17:11-12).

60-70 ayetlerini birlikte düşünmemiz gerekiyor. Kötülük, kıskançlık, gurur dolu bir yüreğin, Tanrı'nın Yasası'na, doğruluğa, adalete, merhamete eğilimli olmasını bekleyemeyiz. Mezmurcunun buradaki duruşu, kötülüğe rağmen Tanrı'dan başka bir yolumuz olmadığını gösteriyor.

Gerek Mezmun boyunca gerekse bu ayette iki insan tipi görmekteyiz (69, 51). Bazı kimseler var, yürekleri RAB'de uygun değil; bazı kimseler var, en zor zamanlarda bile RAB'be sadık... Buradaki iki insan tipini, Tanrı'nın hoşnut olduğu kimseler ya da Tanrı'nın hoşnut olmadığı kimseler diye ayırabiliriz (krş. Mezmun 1).

Bu yaklaşım bize Mesih'in öğretilerini hatırlatmaktadır: Dar kapıdan giren insanlar ve geniş kapıdan giren insanlar (Matta 7:13); iyi meyve veren ağaç ve kötü meyve veren ağaç (Matta 7:18); evini kaya üzerine kuran adam ve evini kum üzerine kuran adam (Matta 7:24, 26)... Bu iki insan tipi en nihayetinde Tanrı'nın ev halkı (iyi tohum) ve Tanrı'nın düşmanları (deliceler) olarak ayrılmaktadır (Matta 13:38, 40).

Mezmurcu burada ve benzer ifadelerinde kendisinin hangi taraftan olduğunu belli ediyor. Böylece dünyaya gelecek olan yargıyı da müjdelemiş oluyor (krş. Filipililer 1:27-28).

Kötülerin yargısını bilmek ve Tanrı'daki yerinde adanmışlıkla devam etmek, Vaftizci Yahya'nın tövbe çağrısı ile müjdelemesini hatırlatıyor.

Sizin dünya önündeki duruşunuz dışarıdan nasıl görünüyor?

Dua: Onların yüreği yağ bağladı, bense zevk alırım yasandan.

(Matta 25:31-32, Luka 3:7-9)

(Mezmun 73:5-6 krş. Yakup 5:4-6)

(Mezmun 73:8 krş. Yahuda 16)

⁷¹ Sıkıntıya düşmek bana iyi oldu; Kanunlarını öğrenebileyim diye.

Sıkıntılı zamanlarda bile Tanrı'dan hoşnut olmak, dünya için anlaşılabilir bir şey değildir. Bu durum gerçekte her Hristiyan için de kolay değildir. Ancak Tanrı'nın disiplin ve terbiye edici hakkında bir öngörüsü olan kimse "iyi ki sıkıntıya düştüm..." diyebilir (I.Korintliler 11:32, Mezmun 118:18). Böyle birinin Kutsal Yazılar'a odaklanmış ve ayetleri yaşamında tecrübe eden biri olması gerekir. Bu durumda Mezmun 94 bu ayetin ne demek istediğini açıklıyor:

94:12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,
Yasanı öğrettiğin insana!
13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.

Sıkıntı ve zorlukları, Tanrı'yı aramak ve Tanrı Sözü'nde yenilenmek için fırsat olarak görenler (Tesniye 8:5, Yakup 1:2-4), mezmurcunun bu tecrübesini anlayacaklardır. Ya da başka bir

şekilde ifade etmek gerekirse, mezmurcu bize sıkıntılarda ve zorluklarda Tanrı'nın özel bir amacı olduğunu söylemektedir. Çünkü Tanrı kendi halkını sevdiği için terbiye eder (Vahiy 3:19).

Mezmurcu bu ayet ile bir anlamda "RAB, bana sağladığın ve kendimi düzeltme fırsatı olan zorluklar için şükürler olsun" diyor. Unutmayalım ki, imanlı kişiler böyle tecrübeler ile bilgelik kazanırlar, zor zamanlarda Kutsal Yazılar'a bir yol gösterici olarak bakabilme tecrübesini edinirler.

Diğer taraftan bu ayet, bütün Mezmur boyunca böyle kendinden emin ifadelerin nasıl öğrenildiğini hatırlatmaktadır (67, 71, 75). Burada zorlu tecrübelerden geçmiş bir kişi olan mezmurcu, sadece iyi zamanlarda değil, her türlü kötü ve zor durumlarda da Kutsal Yazılar'a bakmaktan başka bir yol olmadığını görüyor ve bunu anlamamızı istiyor.

Sizin Kutsal Yazılar için tecrübeniz veya öğütleriniz nasıl bir tanıklık göstermektedir?

Dua: İyi oldu acı çekmem; çünkü kurallarını öğreniyorum...
(İbraniler 12:5-11)
(II.Korintliler 4:8-9; 12:9-10)

⁷² Senin ağzının yasası daha iyidir, Binlerce altından ve gümüşten.

Dünyasal zenginlik birçok zaman kişilerin yaşamaları için yönlendirici bir konu olmuştur. Para ve maddiyat pek çok zaman kişilerin kararlarında, sosyal ilişkilerinde belirleyici bir konu olmuştur.

Diğer yandan bazı kişiler için de bu yaşamı yönlendiren görüş Tanrı ve Tanrı'nın öğretisi olmuştur. Koloseliler 2:2-3 ayetlerinde *bilgi ve bilgeliğin saklı kalmış hazinelerinden* bahsetmektedir (krş. Meseller 2:3-5; 16:16). Demek ki bu dünya geçici olan şeylerde değil, kalıcı olan şeylerde esas anlamını bulmaktadır. Bu yüzden mezmurcu dünyaya göksel yerlerden bakıyor ve öyle yapmayı teşvik ediyor. Çünkü bu bölümde (65-72) Tanrı'nın iyiliğine ve Tanrı Sözü'nün iyiliğine dikkat çekmektedir. Gerçek iyiliğin Tanrı'da olduğunun farkına varan mezmurcu, dünyanın kötülüğüne rağmen Tanrı'nın Sözü'ne göre yaşamının ve her durumda Tanrı'ya itaat etmenin önemine dikkat çekmektedir.

Matta 19:16-23 ayetlerinde çok zengin olan bir adamın sonsuz yaşama kavuşmak hakkında Mesih ile yaptığı sohbet, malına güvenenlerin Tanrı'ya güvende sorun yaşadıklarını okuyoruz. Öyleyse bu dünyadaki kazanımlarımız bizlere sonsuz yaşamı almıyorsa, bunlar gerçekte bizler için birer zarar ve kayıp olmuyor mu (Filipililer 3:7-9)?

Ayet, Musa için "Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu" (İbraniler 11:26) diye tanıklık ediyor. Dünyasal hazinelere ve göksel hazinelere bakınca, siz kendi ödülünüz için ne düşünüyorsunuz?

Dua: Ağzından çıkan yasa benim için binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir...
(Matta 13:44-46, I.Korintliler 2:29, Matta 6:21)

